

УДК 687.01:330.341.1

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12\(42\)-3225-3235](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12(42)-3225-3235)

Хримова-Баранова Олена Леонідівна доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри Графічного дизайну, моди та стилю, Черкаський державний технологічний університет, <https://orcid.org/0000-0002-3811-7701>

Ковбаса Олександра Вікторівна викладач кафедри Графічного дизайну, моди та стилю, Черкаський державний технологічний університет, <https://orcid.org/0009-0007-9483-9374>

Касьян Тетяна Костянтинівна заслужений художник України, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри Графічного дизайну, моди та стилю, Черкаський державний технологічний університет, <https://orcid.org/0000-0002-6999-3333>

Вовкочин Людмила Юріївна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри філософських, політичних і психологічних студій, Черкаський державний технологічний університет, <https://orcid.org/0000-0002-8058-7926>

ІННОВАЦІЙНІ ПРАКТИКИ У FASHION-ІНДУСТРІЇ: СТИЛЕУТВОРЕННЯ, МЕТОДИКА ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Анотація. Наукова новизна представленого дослідження полягає у всебічному осмисленні спектру сучасних технологічних інновацій, трансформаційних зрушень у комунікаційних моделях та переорієнтації дизайнерських підходів, що визначають зміст і динаміку інноваційних процесів у стилеутворенні у fashion-індустрії. Методологічна база роботи включає системний аналіз актуальних наукових публікацій, присвячених розвитку модної сфери, а також вивчення змін у вимогах до методики професійної підготовки дизайнерів та фахівців фешн-індустрії.

У статті узагальнено ключові тенденції технологічного прогресу, серед яких: цифровізація виробничих процесів, інтеграція генеративного дизайну, побудованого на алгоритмах штучного інтелекту, та автоматизація операцій, характерних для сучасної фешн-галузі. Ці технологічні інновації не лише сприяють формуванню нових естетичних парадигм, але й трансформують концептуальні засади професійної діяльності дизайнерів, а

також моделі поведінки сучасного споживача. Використання цифрових платформ і аналітичних інструментів створює можливість ефективного збору, обробки й інтерпретації даних про потреби користувачів, що оптимізує процеси розроблення колекцій, удосконалює маркетингові стратегії та підвищує точність прогнозування попиту. Такі технології сприяють також модернізації управління ланцюгами постачання: автоматизовані системи контролю, інтелектуальні логістичні рішення підвищують прозорість виробничих процесів і забезпечують їхню більшу ефективність.

Стрімка динаміка розвитку модної індустрії актуалізує потребу в розширенні професійних компетентностей фахівців, здатних працювати в умовах високої технологічної мінливості та зростаючої конкуренції. У цьому контексті вагомого значення набуває переосмислення методики системи професійної підготовки, зокрема в межах освітньо-виробничих процесів, що створюють інтегроване середовище для формування сучасних дизайнерських навичок.

Актуальність дослідження визначається необхідністю виявити, яким чином новітні технології впливають на стилетворення, структурну еволюцію, функціональну специфіку та концептуальні орієнтири модної індустрії, а також сформулювати перспективні напрями її модернізації в умовах глобальної цифрової трансформації.

Ключові слова: інноваційні практики, fashion-індустрія, стилетворення, методика дизайнерської підготовки, сучасні технологічні практики.

Khramova-Baranova Olena doctor of sciences, professor, head of the department of graphic design, fashion and style, Cherkasy State Technological University, <https://orcid.org/0000-0002-3811-7701>

Kovbasa Oleksandra teacher of the department of graphic design, fashion and style, Cherkasy State Technological University, <https://orcid.org/0009-0007-9483-9374>

Kasian Tatiana honored artist of Ukraine, Ph.D in Pedagogical sciences Associate professor of the department of graphic design, fashion and style, Cherkasy State Technological University, <https://orcid.org/0000-0002-6999-3333>

Vovkochyn Lyudmyla Ph.D in Pedagogical sciences, Associate professor of the Department of Philosophical, Political and Psychological Studies, Cherkasy State Technological University, <https://orcid.org/0000-0002-8058-7926>

INNOVATIVE PRACTICES IN THE FASHION INDUSTRY: STYLE FORMATION, METHODOLOGY AND PROSPECTS

Abstract. The scientific novelty of the presented study lies in the comprehensive understanding of the spectrum of modern technological innovations, transformational shifts in communication models and reorientation of design approaches that determine the content and dynamics of innovative processes in style formation in the fashion industry. The methodological basis of the work includes a systematic analysis of current scientific publications devoted to the development of the fashion sphere, as well as the study of changes in the requirements for the methodology of professional training of designers and fashion industry specialists. The article summarizes the key trends of technological progress, including: digitalization of production processes, integration of generative design built on artificial intelligence algorithms, and automation of operations characteristic of the modern fashion industry. These technological innovations not only contribute to the formation of new aesthetic paradigms, but also transform the conceptual foundations of the professional activity of designers, as well as the behavior models of the modern consumer. The use of digital platforms and analytical tools creates the possibility of effective collection, processing and interpretation of data on user needs, which optimizes the processes of developing collections, improves marketing strategies and increases the accuracy of demand forecasting. Such technologies also contribute to the modernization of supply chain management: automated control systems, RFID-tagging and intelligent logistics solutions increase the transparency of production processes and ensure their greater efficiency. The rapid dynamics of the fashion industry development actualizes the need to expand the professional competencies of specialists who are able to work in conditions of high technological variability and growing competition. In this context, rethinking the methodology of the professional training system is of great importance, in particular within educational and production clusters that create an integrated environment for the formation of modern design skills. The relevance of the research is determined by the need to identify how the latest technologies affect style formation, structural evolution, functional specificity and conceptual guidelines of the fashion industry, as well as to formulate promising directions for its modernization in the context of global digital transformation.

Keywords: innovative practices, fashion industry, style formation, design training methodology, modern technological practices.

Постановка проблеми. Індустрія моди сьогодні посідає стратегічне місце серед ключових сегментів економіки, формуючи широкий і

багаторівневий ринок, що об'єднує компанії, спеціалізовані на розробленні, виробництві та реалізації одягу, взуття, аксесуарів тощо. Сучасна модна сфера зазнає інтенсивних змін під впливом новітніх технологічних рішень, які докорінно трансформують як виробничі процеси, так і моделі споживчої поведінки. За цих умов перед дослідниками постають нові питання, пов'язані з визначенням майбутніх тенденцій, оцінкою стійкості технологічних і дизайнерських інновацій та аналізом потенціалу одягу нового покоління. Відтак виникає необхідність комплексного вивчення кількох взаємопов'язаних напрямів:

1. Систематизація історичного досвіду впровадження інновацій, що охоплює процеси цифрової трансформації, застосування генеративного дизайну на основі штучного інтелекту та розвиток автоматизованих технологій фешн-виробництва.

2. Дослідження актуальних інноваційних практик, які визначають сучасний вигляд модної індустрії та формують нові методи й підходи до конструювання виробів, добору матеріалів і організації виробничих циклів. Серед технологічних інновацій вирізняються цифрове проектування, 3D-моделювання, 3D-друк та алгоритмічний аналіз трендів за допомогою штучного інтелекту. Екологічні інновації включають застосування стійких матеріалів (перероблених чи біорозкладних волокон) та оптимізовані моделі виробництва, орієнтовані на зменшення відходів і ресурсомісткості, а також розвиток циркулярної моди як оренди, перепродажу та ремонту одягу.

3. Окреслення перспектив подальшого розвитку цифрових та автоматизованих технологій у контексті глобалізаційних процесів і парадигми сталого розвитку, що дозволяє визначити стратегічні напрями модернізації галузі та передбачити можливі траєкторії її еволюції.

Історичний вимір інновацій у модній сфері представлений у численних дослідженнях, присвячених творчій спадщині Олександри Екстер, Соні Делоне та Ельзи Скіапареллі. Упровадження цифрових технологій розпочалося з оптимізації конструкторських процесів, а з поширенням віртуальних форм розвинулося до створення цифрового одягу, інтерактивних шоурумів і нових форматів репрезентації моди.

Подальші технологічні зрушення передбачають активнішу інтеграцію 3D-моделювання та 3D-друку в повсякденність дизайнерів. Застосування 3D-моделювання дозволяє формувати детальні віртуальні прототипи, пришвидшує етапи проектування, підвищує точність передбачення посадки виробу, забезпечує реалістичну візуалізацію властивостей матеріалів. 3D-друк, у свою чергу, відкриває можливість створення унікальних конструкцій, виробів зі складною геометрією та суттєво скорочує обсяг відходів завдяки точному дозуванню матеріалів. Таким чином, дослідження

спрямоване на виявлення взаємозалежності між етапами історичного розвитку інновацій у fashion-індустрії та сучасними методами, процесами, що формують її майбутні сценарії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз опрацьованих публікацій у галузях моди, дизайну, технологій та цифрової трансформації засвідчує, що інтеграція інноваційних практик, нових методик у фешн - індустрію стала можливою завдяки діяльності покоління дизайнерів-новаторів, які визначили подальший розвиток галузі. До цього кола належать Олександра Екстер, Соня Делоне, Ельза Скіапареллі, Рей Кавакубо, Іссей Міяке, Стелла Маккартні та інші. Їхній творчий доробок вирізняється концептуальною орієнтованістю, технологічними експериментами та акцентом на екологічну відповідальність, де ключове місце займають інновація, філософія сталого розвитку та авторська концепція дизайну, а не комерційний аспект.

Значний вплив на формування європейського авангардного костюма мала Олександра Екстер, яка в 1920-х роках у Парижі інтегрувала естетику кубізму в модний дискурс і співпрацювала з представниками арт-деко та модерного кутюру. В дослідженні Лесі Турчак аналізується підхід О. Екстер до одягу як до об'єкта дизайну, а не декоративного атрибуту, що заклало підґрунтя для формування індустріальних принципів моделювання (Турчак) [1]. Вагоме місце у розвитку інновацій посідала й діяльність Соні Делоне, котра поєднала художні методи з промисловими технологіями текстильного виробництва. Використовуючи техніки фабричного друку тканин і створюючи авторські орнаменти на основі живописних композицій, вона сприяла демократизації моди, утверджуючи її як доступний засіб самовираження. Її спадщина нині активно переосмислюється в контексті цифрового дизайну, інновацій у текстильній сфері та міждисциплінарних проєктів між мистецтвом і модою, принципи поєднання кольору та візуальної ритміки вплинули на творчість таких дизайнерів і брендів, як Missoni, Paul Smith, Issey Miyake та Kenzo (Врядник) [2].

У проаналізованій літературі окрему увагу присвячено систематизації розвитку модних тенденцій та трансформацій концептуальних напрямів від початку ХХ до ХХІ століття з метою створення інноваційних віртуальних колекцій одягу. Використання літературно-аналітичних, системно-структурних, порівняльних і типологічних методів, а також систематизація візуальних джерел дозволили дослідити ключові концепції й сучасні тенденції моди (Дмитренко) [3]. Огляд сучасних наукових праць підтверджує багатовекторність підходів до впровадження інноваційних практик у fashion-освіті та професійній діяльності. Значний масив досліджень присвячено цифровізації модної індустрії, де розкрито теоретичні та

практичні аспекти впровадження цифрових технологій у процеси створення, виробництва та реалізації одягу. Зокрема, наголошено на важливості використання автоматизованих систем проєктування, 3D-сканування, алгоритмічних моделей та інструментів штучного інтелекту. Представлена модель цифровізації охоплює етапи цифрового дизайну, конструювання, виробничої організації, контролю якості, логістики й реалізації продукції. Особливо підкреслено роль штучного інтелекту (ШІ) у виконанні антропометричного аналізу, автоматизації побудови конструкцій та персоналізації виробів, що сприяє створенню високотехнологічних кастомізованих продуктів. Технології тривимірного сканування та доповненої реальності дозволяють оптимізувати візуалізацію, прискорювати процеси проєктування та скорочувати ресурси, необхідні для прототипування (Рябчиков) [6]. Додаткові аспекти цифрової трансформації розглянуто в дослідженнях, присвячених необхідності оперативного впровадження інноваційних управлінських та виробничих технологій у фешн-індустрії, яка належить до найбільш динамічних і гнучких складових економіки (Тимошенко) [12]. У роботах, що аналізують застосування 3D-технологій, наголошується на перевагах програмного забезпечення 3D у зменшенні тривалості розробки одягу, підвищенні точності моделювання та позитивному екологічному ефекті (Андрєєва) [8]. В опрацьованій науковій публікації також виставлено акцент на важливості міждисциплінарної підготовки майбутніх фахівців у сфері фешн-індустрії. Вивчення основ ергономіки, технічної естетики та художнього конструювання дозволяє студентам технічних університетів опанувати комплекс знань, що об'єднує інженерні та естетичні принципи, які є необхідними для створення продукції, здатної відповідати світовим стандартам якості (Пуць) [11]. Розглянуто, узагальнено й систематизовано українські наукові джерела у сфері сталої моди, що охоплюють дизайн, екологію, інноваційні практики, економіку, культурологію та правові аспекти, що дозволило визначити провідні напрями наукових досліджень у цьому полі (Походенко) [7]. Враховуючи широке впровадження цифрових інструментів у фешн-індустрію, змінюється роль сучасного інженера-конструктора, діяльність якого дедалі більше пов'язана з автоматизованими процесами проєктування та моделюванням одягу (Колосніченко) [9]. Тому ґрунтовне засвоєння теоретичних і методологічних засад комп'ютерного конструювання стає необхідною передумовою професійної підготовки висококваліфікованих спеціалістів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у всебічному дослідженні процесів інноваційного розвитку fashion-індустрії та визначенні ключових чинників, що формують сучасне стилеутворення в дизайні, методику та інновації. У роботі здійснено

системний аналіз впливу цифровізації, автоматизації та застосування штучного інтелекту на трансформацію професійних ролей у галузі, модернізацію підходів до створення колекцій та взаємодію зі споживачами, що дозволяє оцінити нові моделі організації виробничих і творчих процесів.

Виклад основного матеріалу. Fashion-індустрія є динамічною сферою економіки, яка об'єднує виробничі, дизайнерські та комунікаційні процеси. Сучасний розвиток галузі зумовлений інтеграцією цифрових технологій, автоматизації виробничих операцій та застосуванням штучного інтелекту для аналізу трендів і прогнозування попиту. У статті систематизовано ключові інноваційні напрями, які визначають сучасні практики дизайну, виробництва та споживчої взаємодії, а саме: цифровізація виробничих процесів, генеративний дизайн та штучний інтелект, трансформація професійних компетентностей, Одним із центральних аспектів дослідження є цифрова трансформація швейної промисловості. Використання САД-систем, 3D-моделювання та віртуальних примірювань дозволяє оптимізувати процес проектування, зменшити кількість прототипів та підвищити точність посадки виробів. 3D-друк надає можливість створювати складні конструкції одягу, взуття та аксесуарів із мінімізацією матеріальних витрат, забезпечуючи водночас індивідуалізацію продукції.

Використання алгоритмічного дизайну та ШІ дозволяє аналізувати великі масиви даних щодо споживчих переваг, прогнозувати модні тенденції та автоматизувати частину дизайнерських рішень. Це створює нові формати творчої діяльності, де дизайнер виступає як координатор процесу, а технології забезпечують ефективне відображення естетичних концепцій у виробках. Розвиток цифрових технологій та автоматизація процесів вимагають переосмислення освітніх і професійних стандартів підготовки дизайнерів та виробничих спеціалістів. Виникає необхідність інтеграції освітніх програм із виробничими практиками, формуванні компетентностей роботи з цифровими інструментами та адаптації до динамічних умов глобального ринку моди.

На основі аналізу історичного прикладу Соні Делоне, можна простежити її принципове прагнення до цілісності творчого процесу, в якому мистецтво і дизайн не існували окремо одне від одного. Для неї живопис, робота з текстилем, створення театральних костюмів, одягу та аксесуарів були різними проявами однієї художньої ідеї. Такий підхід дозволив сформулювати універсальну мову вираження, що виходила за межі традиційного розуміння окремих видів мистецтва. Особливе місце у творчості Делоне займають сукні, в яких принципи абстракції були перенесені у сферу моди. Геометричні форми та насичені кольорові поєднання інтегрувалися в конструкцію одягу, створюючи ефект динаміки

та ритму. Колір переставав бути декоративним елементом і ставав засобом формування образу, що взаємодіє із тілом людини та навколишнім простором.

Досвід Соні Делоне переконливо демонструє, що художні ідеї можуть стати основою не лише естетичних, а й культурних та комерційних трансформацій. Вона створювала одяг як частину цілісної концепції, де форма, колір і технічні рішення були підпорядковані спільному задуму. Завдяки цьому її роботи виходили за межі модної індустрії та набували ширшого культурного значення. А значить, творчий метод Делоне підтверджує, що інновації в дизайні виникають у результаті синтезу художнього мислення й прикладних практик. Її спадщина залишається актуальною і сьогодні, тому що демонструє, як мода може функціонувати як простір для експерименту, міждисциплінарного діалогу та формування нових візуальних сенсів. Сучасні інноваційні практики також присутні і в українській fashion-індустрії, що окреслюють можливий сценарій подальший її розвиток, акцентуючи на перспективності інтеграції цифрових, автоматизованих та екологічно орієнтованих технологій. Прогнозується, що подальша диджиталізація у фешн-індустрії є одним із ключових чинників її трансформації в умовах розвитку цифрової економіки. Упровадження сучасних цифрових технологій охоплює всі етапи створення модного продукту: від дизайну та проєктування до виробництва, логістики, маркетингу й взаємодії зі споживачами. Використання цифрових інструментів сприяє підвищенню ефективності бізнес-процесів, оскільки дозволяє скоротити час розробки колекцій, оптимізувати виробничі цикли та зменшити витрати, пов'язані з фізичним виготовленням зразків і управлінням запасами. У результаті бренди отримують можливість швидше виводити продукцію на ринок і підвищувати власну конкурентоспроможність.

Досвід провідних світових фешн-компаній, й у тому числі українських брендів: Bevza (Світлана Бєвза), Ruslan Baginskiy (Руслан Багінський), Litkovska (Лілія Литковська) та багато інших, які представлені на Ukrainian Fashion Week, Paris Fashion Week, New York Fashion Week та інших міжнародних модних платформах, демонструє активне впровадження генеративних технологій штучного інтелекту у процес створення маркетингового контенту та цифрових візуалізацій. Застосування цих технологій дає змогу оптимізувати часові й фінансові ресурси, необхідні для підготовки рекламних кампаній. Водночас стрімко розвиваються технології віртуальних моделей і AR-примірок, які змінюють традиційні підходи до онлайн-продажів, дозволяють споживачам більш точно оцінювати візуальні характеристики товарів і сприяють зменшенню кількості повернень.

Таким чином, диджиталізація фешн-індустрії є стратегічним і комплексним процесом, що трансформує традиційні підходи до створення та просування модних продуктів. Вона відкриває нові можливості для інноваційного розвитку, підвищення ефективності бізнесу та формування більш стійкої й відповідальної моделі функціонування галузі в умовах цифрової економіки.

Дослідження теоретичні та практичні аспекти впровадження інноваційних технологій у fashion-середовище, демонструючи їхній вплив на концептуальні засади дизайну, організацію виробничих циклів, управління ланцюгами постачання та комунікацію між учасниками ринку.

Здійснена комплексна оцінка інноваційних стратегій дає змогу прогнозувати подальший розвиток галузі, визначати перспективні напрями цифрової, технологічної та екологічної модернізації, а також формувати рекомендації щодо підвищення конкурентоспроможності та адаптації до глобальних трендів модного ринку. Підвищення значущості технологічних інновацій зумовлює необхідність модернізації професійної підготовки дизайнерів та виробничих фахівців, включаючи освоєння цифрових інструментів, алгоритмічних систем, аналітики даних та здатності адаптувати виробничі процеси до стандартів сталого розвитку і цифровізації. Подальша інтеграція інновацій відкриває перспективи розвитку персоналізованих продуктів, формування нових естетичних концепцій, створення інтерактивних і віртуальних платформ для презентації колекцій, а також зміни моделей споживчої поведінки. Це дозволяє визначити стратегічні напрями розвитку fashion-індустрії, спрямовані на підвищення її інноваційного потенціалу, конкурентоспроможності та здатності адаптуватися до глобальних технологічних і екологічних викликів.

Висновки. Проведене дослідження свідчить, що цифрові та технологічні інновації виступають ключовим фактором трансформації сучасної fashion-індустрії, істотно впливаючи на організацію виробництва, дизайн та комунікаційні процеси. Застосування генеративного дизайну, 3D-моделювання, 3D-друку та алгоритмів штучного інтелекту забезпечує підвищення точності проектування, індивідуалізацію продукції та оптимізацію виробничих циклів, одночасно змінюючи роль дизайнера як координатора складного творчого процесу. Використання екологічно орієнтованих підходів, зокрема перероблених і біорозкладних матеріалів, ефективних технологій виробництва та інтеграція принципів циркулярної моди, набуває стратегічного значення для сталого розвитку галузі та підвищення її соціальної й екологічної відповідальності. Це сприяє підвищенню прозорості виробничих ланцюгів, зниженню витрат ресурсів та енергії, а також стимулює появу нових бізнес-моделей, орієнтованих на стійке споживання.

Дослідження також показує, що цифрові технології трансформують маркетингові та комунікаційні практики, дозволяючи ефективно аналізувати потреби споживачів, прогнозувати попит, персоналізувати продукцію та підвищувати конкурентоспроможність брендів.

Таким чином, результати дослідження дають можливість сформулювати комплексний підхід до оцінки впливу інновацій на fashion-індустрію та визначити основні фактори, що впливають на її подальший розвиток у контексті глобальної цифрової трансформації та сталого розвитку.

Література:

1. Турчак Л.І. Внесок Олександрів Екстер у художню культуру України та світу / Л.І. Турчак // Сучасне мистецтво. – 2021. – С. 219–228.
2. Врядник А.С. Соня Делоне: мистецтво, мода, Україна / А.С. Врядник. – К.: Пломінь, 2020.
3. Дмитренко М.О. Сучасні дизайн-концепції та технологічні інновації у створенні колекцій digital-одягу / М.О. Дмитренко, Т.В. Ременева, Т.В. Струмінська, О.В. Колосніченко // Теорія та практика дизайну. Культура і мистецтво. – 2024. – Вип. 4(34). – С. 256–271.
4. Ogunyemi A.A. Digital transformation of the textile and fashion design industry in the Global South: lecture notes of the institute for computer sciences, social informatics and telecommunications engineering Springer / A.A. Ogunyemi. – Cham : AFRICOMM, 2022. – p.499.
5. Мица В.В. Цифрова трансформація fashion-індустрії: ключові технологічні тренди та інновації / В.В. Мица // Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки. – 2024. - № 4. – С. 296-300.
6. Рябчиков М.Л. Формування концепції дизайну одягу за допомогою штучного інтелекту / М.Л. Рябчиков, В.В. Мица, А.В. Мовчанюк // Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки. – 2023. – С. 298-302.
7. Походенко К. Р. Стала мода як предмет наукових досліджень / К.П. Походенко // Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія Мистецтвознавство. – 2021. – С. 249–256.
8. Андреева О. Вплив технологій 3D-моделювання на індустрію моди / О. Андреева, Л. Харькова // Збірник тез доповідей VII Міжнародної науково-практичної конференції текстильних та фешн-технологій KyivTex&Fashion (27-29 вересня 2024 року). – Київ, 2024. – С. 325-327.
9. Колосніченко М.В. Комп'ютерне проектування одягу: навчальний посібник / М.В. Колосніченко, В.Ю. Щербань, К.Л. Процик. – Київ, 2010. – 236 с.
10. Колосніченко М.В., Пашкевич К.Л., Остапенко Н.М., Інформаційні технології навчання – шлях до підготовки конкурентоздатних фахівців з дизайну / М.В. Колосніченко, К.Л. Пашкевич, Н.М. Остапенко // Вісник КНУТД, серія «Економічні науки» V Міжнародної науково-практичної конференції «Ефективність організаційно - економічного механізму інноваційного розвитку вищої освіти України» (17-18 жовтня 2015 року). – Київ, 2015. – С. 182-188.
11. Пуць В. С., Єфімчук Г.В. Основи ергономіки та художнього конструювання: навчальний посібник / В.С. Пуць, Г.В. Єфімчук. – Луцьк, 2018. – 128 с.